

Ako vodstvo ni moglo mogoče vsem stavljenim željam glede zborovanj vstreci, morano vpoštevati, da ob času volilnega gibanja (deželno-zborake volitve) podružnica ni mogla zborovati, ker bilo se je za bati, da bi se bilo od političnih strank, koje so si žalibog jako sovražno nasprotnoale, zborovanje motilo. Nadalje je bilo pomanjkanje potovalnih učiteljev v tem letu jako občutno, ker je prejšnji nadučitelj gospod Belle postal najprve kletarski nadzornik in pozneje ravnatelj kmet. šole v St. Jurju njž. (h kateremu imenovanju mu prisrčno čestitamo! —) in nam skoz te okolnosti ni bil na razpolago, stari podučitelj živinoreje g. Jelovšek pa je z zborovanji tako preobložen, da je našo večkratno prošnjo vedno odklonil. Upamo, da se bo na tem polju v kratkem na bolje prišlo.

Odbor se bo gotovo prizadeval v tem letu zamjenjati nadomestiti, tako so n. pr. za Sv. Križ Sv. Florian, Kostrivnico, Sv. Rok, Donačko goro in Zetale zborovanja, v katerih bode c. k. živinozdravnik o-novi kužni postavi in o živinskem prometu govoril, v pripravi in se bodo po možnosti že meseca februarja in marca vršila.

Če nam je Vseagogočni letos obilo sadja namenil, namerava podružnično vodstvo malo sadno razstavo prirediti, da se posestniki seznanijo z onim vrstam, katere bi najbolj sodile za naši kraj.

Če bi se kmetje sami za podružnico bolj zanimali, bi se dalo pač še marsikaj doseči, kar bi vsem v korist prišlo; tako n. pr. bi se lahko vinski sejem priredil itd.

Končno pa naj še omenimo, da smo občini nam Sv. Florian, Sv. Rok, Donačka gora in Sv. Mohor vsaki po eno travniško brano kupili in za polovico cene v last pripustili.

Med naše dobrotnike prištevamo v prvi vrsti sl. okr. odbor in domačo šparkaso, zadnja nam je tudi v pretečenem letu znatno svoto 100 K podarila, medtem ko okrajni zastop letos vsled odpisa zemlj. davka nismo nadlegovali.

Neki dunajski industielec nam je za storjeno uslugo 50 kron poklonil. Skoz skupno nabavo večje množine umetnih gnojil se je nudila udom in po njih tudi drugim posestnikom po kolikor mogoče nizki ceni ista preskrbeti. Letno poročilo sklenemo z iskreno željo, da bi tudi letošnje prireditve podružnice mnogo blagoslova našemu okraju, prirediteljem pa veliko veselja prinesle. Odbor.

Kmetje pozor!

Prvaški poslanci so razbili deželni zbor. Valed tega je vse gospodarsko delo onemogočeno in v ne dobite nobenih podpor.

Podpisano vodstvo napredne „Štajerčeve“ stranke sklicuje vsled tega

dva kmetska shoda,

ki se vršita oba v nedeljo, 20. februarja in sicer prvi ob 10. uri dopoldne v „kazini“ v Ptuj, drugi pa popoldne ob 4. uri v gostilni Skorčič v Ormožu.

Dnevni red obeh shodov je:

„Kmetje in razbiti deželni zbor.“

Pridite vsi, ki čutite ljudsko bedo! Nikdo ne ostani doma, da bode kmetsko ljudstvo samo pokazalo svoje mnenje in odločno protestiralo. Vsi na delo!

Vodstvo „Štajerčeve“ stranke.

Novice.

Čenjeni dopisniki! Prosim Vas zopet, da poročate edino stvarne zadeve. Osebnosti v splošnem nimajo pomena. Nadalje omevimo, da je sklep uredništva za „dopise“ že v sredo opoldadne. Le najvažnejše stvari se zamore še pozneje sprejeti!

Iz Spodnje-Stajerskega.

„Proč od Gradca“, to je bil glavni klic, s katerim so pozdravili prvaški poslanci zaključenje deželnega zbora. Komandiral je ta klic dr. Benkovič. Tako se vidi, da se gre prvakom edino zato, da raztrgajo spodnji Stajer. Vse

drugo jim je vse eno! Ljudstvo naj v lakoti umira, prvaki hočejo svoj veleizdajniški cilj doseči! Sramota, da se dajo poslanci, ki so kmetje, v to dohtaroko gonjo izrabljati! Na celem Stajerskem se ne bode 100 poštenih kmetov našlo, ki bi hoteli razbiti Štajersko in se združiti z bankerotno Kranjsko ter Dalmacijo! „Proč od Gradca“ vpijejo le tisti prvaški poslanci, kateri hočejo s to frazo svoje brezvestne grebe skrivati!

Stepli bi se kmalu v deželnem zboru. Prvaškim poslancem se je namreč zaradi njih nezmožnosti vsa zbornica smejala. In kar nakrat so pričeli divjati. Meško je menda mislil, da je še fant in da sedi v kakšni vaški krčmi. Prišel je vpti in razbijati in delal poštenemu slov. naučju sramoto. Tudi Roškar je tulil in skakal. Ne vemo, ali je imel svoj revolver seboj. Ali na vsak način naprednih poslancev ne bode tako hitro „premagal“, kakor žensk. Najbolj pa je divjal profesor Robič. C. k. profesor kot obstrukcionist, ki divja in vpije, kakor en Meško. Ta je lepa! C. k. profesor, ki je prisegel cesarju zvestobo, kot razruševalec cesarjevih kronovin.

Učitelji na spodnjem Stajerskem so danes seveda prvaškega mišljenja. Ti slovenski učitelji pa so zahtevali zboljšanje svojega položaja. To bi se tudi zgodilo. Ali z obstrukcijo je vse to v vodo padlo. V prvi vrsti je temu Robič, c. kr. profesor, kriv. V drugi vrsti Verstovšek, ki je tudi c. k. profesor. Torej učitelji, zdaj pa le lazite za prvaki poslanci in poljubujte roko, ki vas biča. Nemški posl. učitelj Otter stopil je ob zaključanju zbornice k Robiču in se mu je s smehom v imenu stajerskega učiteljstva „zahvalil“, da je pustil ta stan v bedi! Učitelj, ki pogleda še enkrat Robiča, pljuje sam sebi v obraz.

Zaključenje deželnega zbora sprejeli so tisti poslanci, ki imajo vest, z globoko žalostjo. Kajti vse upanje volilcev je razbito! Zato pa so tudi burno napadli prvaške poslance in jim povedali resnico v obraz. Od vseh strani se je dohtarokoprofesoriskim rogoviležem vpilo: Izdali in prodali ste lastne volilce! Sramujte se! Prvaški poslanci pa na to resno očitjanje niso imeli drugega odgovora, nego klic: Proč od Gradca!

Nekaj smrdi v klerikalni stranki. Znano je, da vlada v nje že dolgo tihi boj med advokati in profesorji na eni strani in duhovniki na drugi strani. Prvi kakor drugi hočejo biti generali. Svoj čas je mali dr. Benkovič celo posebni dnevnik izdajati hotel. Pa kaplan Korošec mu tega menda ni dovolil in tako je odnehal. Zdjaj pa se je pričela obstrukcija v štajerskem deželnem zboru. In glejte, kot glavni kričaji so nastopili dr. Benkovič, dr. Verstovšek in profesor Robič. Poslanci, ki so kmetje (Pišek, Novak, Meško, Vrečko, Terglav) so seveda takoj pomagali, ker se jim je to komandiralo. Te možakarje tudi za ta politični zločin ne moremo odgovorne delati. Ali čudno je, da se dr. Korošec ni udeležil obstrukcije. Mož ni niti besedice znil, mož je molčal kot grob in iz zanesljivih virov vemo, da Korošec ni bil zadovoljen z obstrukcijo. To obstrukcijo so napravili doktorji in profesorji čez Korošcevo glavo! Smrdi, smrdi, in izvedeli bomo še marsikaj . . .

Prvaška gonja v sv. Lenartu sl. g. narašča z vsakim dnevom. Najprve so ti zapeljivci slovenskega ljudstva mislili, da bodo s svojimi lažmi prepričali preporetbno ustanovitev nemške šole. Ali to ni šlo; vkljub bevsakanju te gospode se je nemška šola zgradila in napreduje izborno. Zdjaj pa so pričeli prvaki posamezne kmete z najgršim nasiljem napadati, ker pošiljajo ti svojo deco v nemško šolo. Prvaška „posojilnica“ je po svojem zastopniku dr. Lešniku grdo zatirala tiste kmete, kateri so ta „greh“ storili, da so za svojo deco pametno skrbeli. Zdjaj pa so pričeli prvaki neeravno lagati, da je šola „lutrovska“ in „protestantovska“. Saj je vendar vsakdo, da podučujejo na tej nemški šoli slovenski katoliški duhovniki. Ako je torej ta šola „lutrovska“, potem so tudi ti slovenski duhovniki, ki podučujejo na nje (seveda proti dobremu plačilu) „luterani“. Tako gre ta hujskarja naprej. Zdjaj se nam poroča zopet o sledečem slučaju: Na šoli podučuje prvaško zagriženi politični kaplan Pavlič. Ta kaplan seveda misli, da je pol boga in da sme vse storiti, kar

se mu zdi. Svoje prvaško sovraštvo kaže tudi pri nedolžni deci. V 3. razred hodi n. p. hčerka odbornika nemške šole g. Schifko. Temu dekletcu je kaplan nalašč ime pačil in jo s tem zasmehoval. Otrok je kateheta opetovano prosil, naj ga pravilno imenuje. Ali ta „duhovnik“ zasmehoval je dekleta naprej in polagoma so se seveda tudi drugi otroci temu zasmehovanju pridružili. Zato je prišel oče dekleta v šolo in je prosil, da naj kaplan otroka pravilno kliče. A glejte, kaplan je šel in tožil g. Schifka. V tožbi je ta črnosuknež trdil, da mu je toženec dejal, da naj „ostane pri svoji veri“ in da naj „otroka ne sekira.“ Prvaški duhovniki so torej dandanes že razčaljeni, ako se jim reče, da naj se za vero brigajo. Lepi ljudje to! Mi pa rečemo, da duhovnik, ki se za vero ne briga, marveč za politiko, sploh ni več duhovnik, temveč nesramni far! In pri temu ostanemo. Čudom čuda pa je, da je bil g. Schifka obojen, proti kateri obsodbi se je seveda pritožba vložila. Sicer pa ima ta kaplan prav čudne nazore o svoji duhovniški dolžnosti; zato teče baje tudi neka pritožba, ki bode mlademu gospodu prav neprijetna postala. Ta kaplan ne zasramuje samo nedolžnih otrok, ki si ne morejo pomagati, marveč jim tudi grozi, da ne bodejo k sv. obhajilu pripušteni, ako obiskujejo nemško šolo. Nekateri otroci, ki so talentirani in imajo v vseh predmetih dobre razrede, dobijo ravno pri kateheta slabo spričevalo. Sploh se norčuje ta žegnani fant iz otrok. In za to norčevanje je izborno plačan! Za vsako uro, ki jo podučuje na nemški šoli, dobi namreč kaplan 6 kron in plače. Marsikdo mora dva dni za ta denar delati; kaplan pa dobi šest kron za eno uro, v kateri se iz otrok norčuje. Da se kaplan tudi drugače za politiko briga, da agitira od hiše do hiše, o vsemu temu govorili bodemo enkrat odločno! Za danes opozarjamo oblast na nesramno postopanje tega celibaterja, kateremu bo treba pošteno jeziki ostriči. Otroke se ne pošilja v šole, da se en takšni gospodek iz njih norčuje! In 6 kron na uro se tudi ne plačuje za politiko! Ali bode cerkvena oblast mirno ta škandal opazovala? Potem se pač ne sme čuditi, da še med otroci „peša vera.“ Z duhovniki vera gor, z duhovniki vera dol!

Marsički kmetje iz spanja! Kmetje nam pišejo: Kakor vidimo iz poročil časopisov, delujeta poslanca Ozmeč in Meško zelo slabo za kmete Hardečko občine, kateri trpijo veliko bedo od toče prizadete. Upali so zmiraj, da pride pomoč, s katero bi si vsaj malo škode lahko nadomestili, ter se čez zimo lažje preživljali; a sedaj, kakor nam časniki poročajo, bodo v kratkem primorani iti s trehuhom za kruhom; posebno kmetje v gornjih Pavlovcih, katerih letina je bila popolnoma uničena, ter škoda precejnjena na 100 odstotkov, dobijo sedaj zelo malo pomoči; druge občine prizadete komaj na 65 odstotkov, dobijo izdatno podporo, kjer še sploh ni bilo nikakšne nesreče, kar je vsakdo dobro prepričan. Ko so ob času nesreče nam na Ormoški trg zelenjavo in drugi živč vozili, dobijo sedaj prav lepo podporo, da si to salato prav dobro naplačali. A ubogi Pavločani in Hardečani s praznimi žitnicami pa gledite skoz prste, ko bodo drugi denarje v hranilnice nosili. Upamo, da bodo vendar naši kmetje enkrat spregledali, in v času prihodnje volitve volili poslance, kateri bodo videli kmeta tudi v nesreči!

O financerju dr. Povaleju. Sprejeli smo tale uradni „popravek“: „Prezidij c. kr. finančne deželnega ravnateljstva za Stajersko. — Br. 379 Praes. Gradec, dne 7. februarja 1910. Castitemu uredništvu „Štajerca“ v Ptuj. Z ozirom na članek „o financerju dr. Povaleju“, prijavljen v številki 6 „Štajerca“ z dne 6. februarja 1910, usoja si podpisani prezidij zaprositi, da se priobči sledeči popravek v prihodnji številki „Štajerca“: Popravek: Članek lista „Marburger Zeitung“ o ravnanju finančnega deželnega ravnateljstva z dr. Povalejem, na katerega se naaljana Štajerc v svojem poročilu, popravil se je doslej uže od lista „Marburger Zeitung“ v vseh delih. Glasom navedenega popravka ni res, da se je branil dr. Povalej, nastopiti svojo novo službo v Brucku. Istotako ni res, da ga je prosilo finančno deželno ravna-

Kmetje! Poidite na prvaške shode in povejte prvakom, kakšno bedo trpite! Oni so krivi!

